

Nr. 11. November 2011

Høringer: Videoretsmøder og fristforlængelser - Pas-bekendtgørelse - Menneskehandel - Samfundstjeneste - Kriminel lavalder - Våbenloven (knive) - Smitte med hiv/aids

97. Udvisning, nu ubetinget - Højesteret - Narkotika - Ulovlig tvang
98. Narkotika - Beviser - Fund af kontante midler omregnet til fiktive salg
99. Narkotika - Kokain - Beviser - Fundne kontanter omregnet til fiktivt salg
100. Narkotika - Beviser - Fund af kontante midler kun delvist omregnet til forudgående salg
101. Advokatbistand til pårørende til person, som er afdøet ved døden i myndighedernes varetægt
102. Klientfiskeri - Advokatnævnet - Bøde - Gentagelsesvirkning
103. Tyveri - Bevis - DNA som eneste bevis - Frifindelse
104. Udeblivelsesdomme - Straffuldbyrdelse på grund af vilkårsovertrædelse - Hjemvisning
105. Narkotika - Ketogan - Betinget straf
106. Narkotika - Ketogan - Betinget straf

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Procesretskontoret

Amagertorv 11
14. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-740-0016. Høring over udkast til forslag om lov om ændring af retsplejeloven, herunder videoretsmøder, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelse, lov om retsafgifter og lov om Haagerbørnebeskyttelseskonventionen.

Ministeriet har med mails af 7. og 9. november 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 14. november 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at forslagets pkt. 20 om ændring af RPL § 748 om videoretsmøder vil indebære, at sigtede fremover hverken skal underrettes eller er berettiget til at overvære videoretsmøder, som afholdes med henblik på afhøring af et barn.

Det må være en selvfølge, at den sigtede, når sagen er nået så langt, at der er rejst en sigtelse, og denne skal behandles i retten, må være berettiget til at få at vide, at der skal afholdes retsmøde, således at han kan drøfte sagen med den forsvarer, der i alle tilfælde skal være til stede og have mulighed for at stille spørgsmål.

Spørgsmålet om sigtedes egen tilstedeværelse, eventuelt i et monitorrum, bør løses som anvist i den i bemærkningerne side 28 refererede kendelse i U 2010.20 Ø, således at det er retten, der træffer bestemmelse herom.

Bestemmelsen om automatisk forlængelse af varetægtsfængsling, til der er faldet dom, når der er indleveret anklageskrift, skal efter forslaget nu også omfatte retsmødebegæring, jfr. forslagets pkt. 21. Det er muligt, at anklagemyndigheden gerne vil slippe for retsmøder om forlængelse af varetægtsfængsling, men fristsystemet har generelt til formål at sørge for, at ingen kommer til at sidde varetægtsfængslet for længe, og at retten – ikke blot rettens administrative personale – tager ansvar herfor.

Bestyrelsen har erfaring for, at netop fristerne er med til at sørge for, at sagerne bliver berammet med større hurtighed, og kan således ikke anbefale det foreslåede.

De øvrige ændringer giver ikke bestyrelsen anledning til bemærkninger, heller ikke den supplerende høring.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Civilkontoret

Amagertorv 11
14. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-271-0001. Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om pas m.v.

Ministeriet har med mail af 20. oktober 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 14. november 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der forudsætter, at de indhentede oplysninger i form af biometriske data ikke lagres, således at de kan bruges i anden sammenhæng, hverken hos kommunen eller Rigspolitiet, således som det fremgår af ministeriets svar på spørgsmål 2 fra Retsudvalget til det i foråret 2011 behandlede lovforslag om ændring af pasloven.

I øvrigt har bestyrelsen ingen bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
23. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-731-0013. Høring over udkast til lovforslag om ændring af straffeloven (Udvidet definition af menneskehandel m.v.).

Ministeriet har med mail af 26. oktober 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 25. november 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der noterer sig, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at området er omfattet af Danmarks retsforbehold, og at Danmark således ikke har deltaget i EU's vedtagelse af det til grund for forslaget liggende direktiv.

Med hensyn til at forhøje strafferammen fra 8 til 10 år, noterer bestyrelsen sig fra bemærkningerne, at det ikke er hensigten, at den forhøjede strafferamme skal føre til ændringer af udmålingspraksis i de typer af sager om menneskehandel, som vi kender i dag. Bestyrelsen henviser imidlertid til sit tidligere høringssvar af 30. juni 2009 (JM sag 2009-305-0780), hvorefter bestyrelsen ikke fandt behov for en skærpelse af den i forvejen høje strafferamme for menneskehandel.

Bestyrelsen har ikke bemærkninger til, at jurisdiktionskompetencen udvides som foreslået i straffelovens § 7.

Derimod finder bestyrelsen, det uklart, hvilken betydning det vil få, hvis man som anbefalet i direktivet tilføjer udtrykket "strafbare handlinger" i straffelovens § 262 a, stk. 1 og 2. Justitsministeriet er selv opmærksom på i bemærkningerne side 18 f, at det indebærer nogle vanskelige spørgsmål, hvorvidt modtagelsen af en ydelse kan være strafbar, fordi den der leverer ydelsen, er offer for menneskehandel. Den foreslåede ændring vil gøre området endnu mere uklart. Bestyrelsen foreslår, at man afventer Straffelovrådets generelle gennemgang af straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden. Bestyrelsen kan således ikke på det foreliggende anbefale en gennemførelse af denne del af forslaget.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
23. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-731-0008. Høring over udkast til lovforslag om ændring af straffeloven (Udvidet anvendelse af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste m.v.).

Ministeriet har med mail af 27. oktober 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 25. november 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at selve forslaget efter sin ordlyd alene indebærer, at man forlænger antallet af timer, der kan afvikles i en samfundstjenestedom fra 240 til 300. Der er imidlertid i motiverne indlagt nogle ret udførlige anvisninger med hensyn til den fremtidige anvendelse af samfundstjeneste, ligesom andre spørgsmål bliver behandlet, jfr. nedenfor.

Bestyrelsen bemærker indledningsvist, at den selvfølgelig ikke kan have noget imod, at samfundstjenestedomme får en videre anvendelse. Det er dog spørgsmålet, om det er hensigtsmæssigt, at man forlænger det maksimale antal af timer. Da man oprindeligt indførte samfundstjeneste, var man opmærksom på, at antallet af timer ikke måtte være for højt, idet der var en større risiko for vilkårsovertrædelse, jo højere timetallet blev sat. Problemet ses ikke omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

Anledningen til lovforslaget synes primært at være at lette kapacitetspresset på fængslerne. Det er i bemærkningerne side 2 anført, at presset bl.a. skyldes politiets og anklagemyndighedens succes med at få et stort antal bande- og rockermedlemmer idømt fængselsstraf.

Det er kun en del af forklaringen. Presset på fængslerne skyldes primært, at man gennem de seneste år har skærpet strafudmålingen på en række områder, således at også mere almindelige personer bliver idømt fængselsstraffe, hvor man ikke tidligere straffede med frihedsstraf i førstegangstilfælde, f. eks. udlændinge, der overtræder indrejseforbud, almindelige personer, der uden tilknytning til bandemiljøet findes i besiddelse af knive eller skydevåben, samt forhøjelse af straffe for en række straffelovsovertrædelser, ofte uden fornødne undersøgelser og under politiske forhandlinger om helt andre emner, og derfor typisk båret af mere hovsa-prægede overvejelser, der bl.a. viser sig ved, at man kommer igen med yderligere ændringer og skærpelser vedr. de samme områder.

Foreningen har ved flere lejligheder efterlyst, at man søger at skabe en sammenhængende kriminalpolitik og benytter sig af Straffelovrådets ekspertise i forbindelse med ændringer indenfor området. Foreningen har også gjort opmærksom på, at der er tale om lappeløsninger, når man fremsætter forslag, der alene er båret af ønsket om at skaffe flere fængselspladser i stedet for at skabe en sammenhæng mellem kapacitet og strafniveau.

Foreningen noterer sig bl.a. fra bemærkningerne, at man har konstateret, at anvendelsen af betingede domme med vilkår om samfundstjeneste indenfor "varsomhedsområdet" varierer geografisk. Foreningen kan tiltræde Rigsadvokatens anbefaling om tiltag til at sikre større ensartethed. En mulig løsning ville være, hvis Kriminalforsorgen genoptog arbejdet med at udsende oversigter over domme til samfundstjeneste, som var et værdifuldt redskab, da man skulle indarbejde samfundstjenestedomme blandt sanktionerne.

Selv om det tilsyneladende ikke har noget med den foreslåede ændring af samfundstjenestedomme at gøre, behandler man under pkt. 4.3.1 reglerne om prøveløsladelse af udlændinge, igen for at lette kapacitetspresset på Kriminalforsorgens institutioner. Justitsministeriet foreslår, at der, når der bliver tale om udvisning, kan ske prøveløsladelse, når halvdelen, dog mindst 2 måneder er udstået, også når det er i modstrid med udlændingens eget ønske.

Foreningen har som udgangspunkt ikke indvendinger mod, at der indføres lempeligere prøveløsladelsesregler for udlændinge, der skal udvises. Det er dog et problem, at en fortsat frihedsberøvelse, efter at der formelt er sket prøveløsladelse, ikke regnes med i afsoningstiden, hvis der senere udmåles en fællesstraf med den allerede afsonede dom.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
23. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-731-0012. Høring over udkast til lovforslag om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser og lov om ændring af færdselsloven (Kriminel lavalder).

Ministeriet har med mail af 4. november 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 2. december 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at foreningen ved høringssvar af 5. februar 2010 udtalte sig mod sænkningen af den kriminelle lavalder til 14 år.

Bestyrelsen kan tiltræde, at man nu går tilbage til de 15 år, der også var resultatet af Ungdomskommissionens overvejelser.

Efter § 6 påtænkes loven sat i kraft den 1. marts 2012, hvilket efter bemærkningerne betyder, at unge, der på gerningstidspunktet ikke var fyldt 15 år, og hvis straffesag endnu ikke er endelig pådømt den 1. marts 2012, ikke kan straffes, samt at allerede idømte, men ikke fuldbyrdede straffe vedr. unge, der på gerningstidspunktet ikke var fyldt 15 år, ikke skal fuldbyrdes.

Det kan føre til en vis tilfældighed, om sagerne bliver endelige før eller efter ikrafttrædelsesdagen.

Bestyrelsen opfordrer til, at man revurderer ikrafttrædelsesbestemmelsen, enten ved at fremrykke tidspunktet til lovforslagets fremsættelse i Folketinget, eller ved at alle sager mod 14-årige sættes i bero, indtil lovforslaget er blevet behandlet.

Bestyrelsen gør i denne forbindelse opmærksom på, at overgangsreglerne ikke alene bør omfatte straffe og andre retsfølger, men også at idømte, men endnu ikke inddrevne sagsomkostninger, bør bortfalde.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Civilkontoret

Amagertorv 11
23. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-5002-0005. Høring over forslag til lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer (Straf for overtrædelse af knivforbuddet).

Ministeriet har med mail af 9. november 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 5. december 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker, at våbenloven er blevet ændret en del gange de seneste år, uden at foreningen har kunnet anbe-

fale de foreslåede ændringer, der henvises således til foreningens hørings svar af 10. november 2003, 21. januar 2005 og 25. marts 2008.

Den seneste ændring førte til en række konkret urimelige afgørelser, der måtte indbringes for Højesteret, for at få fastslået, at en straf på 7 dages fængsel for besiddelse af en kniv ikke var en minimumsstraf, således som nogle landsretsafgørelser tilsyneladende havde antaget, men at der stadig var mulighed for at idømme bødestrafte, således som der også er redegjort for i bemærkningerne pkt. 2.2.2.2.

Nu ønsker Justitsministeriet at præcisere, at førstegangstilfælde af overtrædelse af knivforbuddet som udgangspunkt straffes med bøde, således at der i førstegangstilfælde kun kan udmåles en frihedsstraf, hvis der foreligger skærpende omstændigheder. Alligevel lægges der med lovforslaget ikke op til at føre sanktionsniveauet tilbage til retstilstanden før lovændringen i 2008.

Bestyrelsen har naturligvis ikke noget imod, at lovteksten bringes i overensstemmelse med den fortolkning, som Højesteret anlagde af den tidligere ændring i 2008, men efterlyser fortsat oplysninger om, i hvilket omfang knive, lovlige eller ulovlige, er brugt i forbindelse med voldskriminalitet, ligesom det kunne fortjene en overvejelse, om ikke nogle af de sager, hvor der er dømt for overtrædelse af våbenloven, burde være straffri, da besiddelse af kniven/værktøjet, som i sig selv er lovlig, ikke har haft et ulovligt, men anerkendelsesværdigt formål.

Bestyrelsen ser ingen anledning til at forhøje bødeniveauet som foreslået i bemærkningerne fra 3.000 til 5.000/7.500 kr. Bestyrelsen henleder i denne forbindelse opmærksomheden på straffelovens § 55, hvorefter forvandlingsstraffen for en bøde på 5.000 kr. er 8 dages fængsel og for en bøde på 7.500 kr. 10 dages fængsel, hvorfor der er tale om en skærpelse i forhold til det i loven i dag fastsatte udgangspunkt på 7 dages fængsel.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
23. november 2011

Vedr.: Sagsnr. 2011-730-0051. Høring over notat fra Arbejdsgruppen om overførsel af smitte med hiv/aids.

Ministeriet har med mail af 8. november 2011 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 6. december 2011.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der ikke har bemærkninger til, at man ophæver den bekendtgørelse, der er udstedt i medfør af straffelovens § 252, stk. 3, idet det retlige grundlag ikke længere er til stede, henset til de foreliggende oplysninger om den forventede levetid for velbehandlede hivsmittede.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 97/2011

Udvisning, nu ubetinget - Højesteret - Narkotika - Ulovlig tvang

Straffelovens § 191, udlændingelovens § 24 b og § 26

I Lf.Medd. 44/2011 er i uddrag gengivet by- og landsrettens domme vedr. den statsløse palæstinenser T med den herboende familie, der i landsretten fik skærpet sin straf for bl.a. omfattende narkotikakriminalitet til 6 år, men hvor stemmerne delte sig med 3-3 med hensyn til udvisningen, der dermed blev gjort betinget navnlig under hensyn til tiltaltes herboende hustru og 8 børn.

Sagen gav anledning til politisk blæst og blev med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt for Højesteret sammen med afgørelserne vedr. de to medtiltalte, jfr. nedenfor.

6 ud af 7 dommere fandt, at T havde haft en central og ledende rolle i udøvelsen af vedvarende, organiseret og grov narkotikakriminalitet. Flertallet fandt derfor, at T uanset hensynet til hans ægtefælle og børn her i landet skulle udvises for bestandig. Den dissenterende dommer ville nøjes med betinget udvisning.

I referatet nedenfor af højesteretsdommen på 12 sider udelades detaljerne vedr. de to medtiltalte, idet der her henvises til Højesterets pressemeddelelse, der gengives nedenfor.

Højesteret 1. afd. sag 167/2011, 12/10 2011

Sagen var anket af anklagemyndigheden med påstand om udvisning, subsidiært betinget udvisning.

T påstod frifindelse for udvisning.

Der blev redegjort for, at T bl.a. var dømt for talrige forhold af videreoverdragelse af hash i kilovis, herunder et forhold med besiddelse af 1.632 kg hash med henblik på videresalg, samt indgåelse af en aftale om at få leveret ikke under 200 g kokain. Herudover dømt for tvang, afpresning, tyveri, hæleri og overtrædelse af våbenlovgivningen.

Han og hans ægtefælle havde været på besøg i Syrien de seneste år for at besøge familie. I Libanon havde han en mor og søster. I sommeren 2009 var han i gang med at købe en lejlighed i Damaskus, men det blev ikke til noget på grund af anholdelsen. Ægtefællen ville ikke rejse med manden, hvis han blev udvist. Børnene ville ikke kunne undvære Danmark.

Af oplysninger fra de sociale myndigheder fremgik, at flere af de 8 børn havde betydelige problemer, herunder af mental og faglig karakter, hvilket medførte massive offentlige støtteforanstaltninger.

Af politiets aflytninger fremgik, at ægtefællerne havde hyppig telefonisk kontakt til Libanon og Syrien, ligesom der var hyppige pengeoverførsler til bl.a. søstre i Libanon og Syrien.

Højesterets begrundelse og resultat:

"Vedrørende udvisning generelt

De tre tiltalte er idømt frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 191 om narkotikakriminalitet. Der er herefter hjemmel i udlændingelovens § 22, nr. 4, til at træffe bestemmelse om udvisning, medmindre de i § 26, stk. 1, nævnte hensyn taler afgørende herimod, jf. § 26, stk. 2.

Om udvisning skal ske, beror herefter på en proportionalitetsbedømmelse.

Det fremgår af Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig, application no. 1638/03, præmis 68, at der ved proportionalitetsafvejningen i medfør af menneskerettighedskonventionens artikel 8 tages udgangspunkt i følgende kriterier:

- "- Den begåede kriminalitets art og grovhed
- varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet

- tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode
- de berørte personers statsborgerskab
- den udvistes familiesituation, herunder ægteskabets varighed og andre faktorer der viser familielivets effektivitet
- hvorvidt ægtefællen havde kendskab til kriminaliteten, da forholdet blev etableret
- hvorvidt der er børn i ægteskabet og i så fald deres alder
- alvorligheden af de problemer den medfølgende ægtefælle i givet fald vil blive udsat for i den udvistes oprindelsesland
- børnenes bedste interesser og velbefindende, herunder navnlig alvorligheden af de vanskeligheder, som den udvistes børn med sandsynlighed vil møde i det land, som den udviste udvises til, og
- fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet."

Det følger endvidere af dommens præmis 71, at de relevante kriterier i sager om en ung person, som endnu ikke selv har stiftet sin egen familie, er følgende:

- "- Den begåede kriminalitets art og grovhed
- varigheden af den udvistes ophold i bopælslandet
- tiden efter den begåede kriminalitet og den pågældendes adfærd i denne periode
- fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet."

Ifølge dommens præmis 72 - 73 kan den pågældendes alder spille en rolle i anvendelsen af de nævnte kriterier. F.eks. må det tages i betragtning ved vurderingen af kriminaliteten, om den er begået af den pågældende som ung eller voksen. I relation til længden af personens ophold i værtslandet og fastheden af båndene til værtslandet gør det en klar forskel, om personen allerede kom til værtslandet i sin barndom eller blev født i værtslandet, eller om den pågældende først kom til værtslandet som voksen. Hensyn skal tages til den specielle situation, hvor den pågældende har opholdt sig det meste af barndommen eller hele barndommen i værtslandet og er opvokset og har modtaget sin uddannelse der, jf. præmis 74. Af dommens præmis 75 fremgår det, at der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om fastboende udlændinge, der er født i landet eller indrejst som børn og har tilbragt det meste af deres barndom og ungdom i landet."

(Gennemgangen af de specifikke forhold vedr. de medtiltalte springes over. I præmisserne kaldes T herefter T3)

...

"Vedrørende T3

T3 er statsløs palæstinenser og indrejste i Danmark som 23-årig i 1993.

T3 er i denne sag idømt fængsel i 6 år bl.a. for omfattende og organiseret videresalg af betydelige mængder hash, for forsøg på at modtage en mindre mængde kokain samt for forsøg på indsmugling af hash. Handlen med narkotika er foregået gennem mere end 2½ år, og T3 har haft en ledende og central rolle. Han har tillige begået afpresning og ulovlig tvang ved vold og trusler om vold for at fastholde en person som sælger af narkotika og mod aftagere, der ikke kunne betale for narkotika. Han var bandemedlem - og han har selv forklaret, at han var blandt de fem øverste i "Black Ghost" i Odense. Han er også dømt for afpresning ved at have opkrævet beskyttelsespenge til "Black Ghost".

T3 er tidligere straffet flere gange for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, vold mod tjenestemand i funktion, senest med fængsel i 3 måneder.

T3 har opholdt sig i Danmark siden 1993, men han er dårligt integreret i det danske samfund og har begrænsede dansk kundskaber. Han har ikke tilknytning her til landet i form af arbejde eller uddannelse. Han har siden 2004 modtaget førtidspension.

T3's ægtefælle er dansk statsborger. Ægtefællen er født som libanesisk statsborger og har boet kortvarigt i Libanon, før hun som 9-årig kom til Danmark. Parrets otte børn, der i dag er i alderen 5-16 år, er ligeledes danske statsborgere. De er født og opvokset her i landet og går i skole og institutioner her.

T3 og resten af familien taler arabisk.

T3 har stadig tilknytning til Libanon, hvor han har boet, indtil han som 23-årig rejste til Danmark, idet hans mor og to søstre bor der. Han var endvidere i sommeren 2009 på en rejse til Libanon. Han har også tilknytning til Syrien, hvor en søster og hendes familie bor, og hvor han har opholdt sig bl.a. på rejser i 2007 i ca. 3 uger, i 2008 i ca. 4 uger samt i 2009. T3 var forud for sin anholdelse i færd med at købe en lejlighed i Syrien, som familien kunne benytte under ophold der.

T3's ægtefælle har familie i Libanon. Ægtefællen har endvidere løbende kontakt til T3's søster og hendes familie i Syrien, hvor hun og børnene har været på adskillige ferieophold, bl.a. i 2008, 2009 samt 1½ måned i 2010 og 2 måneder i 2011. Det er oplyst, at T3's ægtefælle bl.a. har 18 søskende her i landet. Hun har oplyst, at hun ikke vil rejse med tiltalte, hvis han bliver udvist til Libanon eller Syrien, og at børnene heller ikke vil undvære Danmark.

Seks dommere - Børge Dahl, Asbjørn Jensen, Poul Søgaard, Marianne Højgaard Pedersen, Jens Peter Christensen og Hanne Schmidt - udtaler herefter:

T3 har haft en central og ledende rolle i udøvelsen af vedvarende, organiseret og grov narkotikakriminalitet. Vi finder derfor uanset hensynet til hans ægtefælle og børn her i landet, at han skal udvises med indrejseforbud for bestandig, jf. udlændingelovens § 32, stk. 2, nr. 5.

Dommer Jytte Scharling udtaler:

Som anført af flertallet har T3 gjort sig skyldig i narkotikakriminalitet af betydelig grovhed. Jeg finder imidlertid, at hensynet til hans otte mindreårige børn taler afgørende mod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

Under hensyn til kriminalitetens alvor finder jeg, at T3 bør advares ved en betinget udvisning mod at begå yderligere kriminalitet, og at han derfor skal udvises betinget, jf. udlændingelovens § 24 b. Jeg stemmer derfor for at stadfæste landsrettens dom.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet."

T blev herefter udvist for bestandig.

- oo0oo -

Fra pressemeddelelse gengives resultatet vedr. de medtaltale:

"Højesteret fandt ikke grundlag for udvisning af T1, der var kommet til Danmark som 8-årig i 1999, som har familie her i landet, og som har gået i skole her, men som har en begrænset tilknytning til Armenien. Højesteret fandt dog under hensyn til kriminalitetens alvor, at T1 burde advares ved en betinget udvisning mod at begå ny kriminalitet, og tiltrådte landsrettens bestemmelse om betinget udvisning med en prøvetid på 2 år, jf. udlændingelovens § 24 b.

Højesteret fandt heller ikke grundlag for udvisning af T2, der var kommet til Danmark som 3-årig i 1993. Han har – ligesom T1 – familie her i landet, har gået i skole her og har en begrænset tilknytning til Bosnien. Højesteret fandt dog under hensyn til kriminalitetens alvor, at T2 burde advares ved en betinget udvisning mod at begå ny kriminalitet, og bestemte derfor, at T2 skal udvises betinget med en prøvetid på 2 år, jf. udlændingelovens § 24 b."

- oo0oo -

T's forsvarer udtalte bl.a. i forbindelse med højesteretsdommen: "Jeg tror ikke, at sagen var gået videre til Højesteret, hvis der ikke var så mange politikere, som havde udtalt sig i sagen."

Heri var Rigsadvokaten dog ikke enig.

Landets nye justitsminister, Morten Bødskov, fandt anledning til at udtale:

"Jeg er naturligvis meget tilfreds med, at Højesteret nu har sat punktum i denne sag. Regeringen vil føre en konsekvent politik over for dem, der udfordrer vores demokrati, lov og orden, og som ikke ønsker at bidrage til det danske samfund."

Landsforeningens Meddelelse 98/2011

Narkotika - Beviser - Fund af kontante midler omregnet til fiktive salg Straffelovens § 191

T var tiltalt for at være i besiddelse af 100 ml GHB med henblik på videreoverdragelse, ligesom han forud for anholdelsen skulle have solgt 1.000 doser/tabletter ecstasy svarende til 25 liter GHB for et beløb svarende til 25.000 kr., hvilke penge blev fundet hjemme på hans bopæl.

Retten dømte for de 100 ml, men kun til eget brug, og frifandt for det øvrige, hvorfor resultatet var en bøde på 8.000 kr.

Københavns Byret SS 3-15711/2011, 10/10 2011

T på 23 år var tiltalt som ovenfor beskrevet, idet han på en parkeringsplads ved et hotel på Vesterbro i juni 2011 var fundet i besiddelse af de 100 ml GHB.

T, der var ustraffet, erkendte besiddelsen, men ikke med henblik på videresalg. Han bestred at have solgt ved tidligere lejlighed og protesterede mod konfiskation af de 25.000 kr.

T's og tre vidners forklaringer er ikke gengivet i dommen.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes erkendelse og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte har været i besiddelse af 100 ml GHB, fordelt på 2 størrelser flasker, idet han

omhældte stoffet gennem en tragt med henblik på at medbringe det i nattelivet. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. bilag liste b, nr. 76. Der er ikke ført det til domfældelse nødvendige bevis for, at nævnte mængde helt eller delvist var bestemt til videresalg, og der er heller ikke ført bevis for, at tiltalte forud for sin anholdelse har solgt ca. 1.000 doser GHB. Retten har lagt vægt på, at der hverken ved ransagning af tiltaltes bopæl eller bil, eller undersøgelse af hans mobil og PC er fundet regnskaber eller redskaber, der støtter formodningen. Herefter og da fundet af 25.000 kr. i kontanter ikke kan føre til et andet resultat, frifindes tiltalte herfor og for overtrædelse af straffelovens § 191."

- oo0oo -

T havde siddet frihedsberøvet fra 19/6 - 12/7 2011.

Der henvises til andre afgørelser vedr. fundne penge i Lf.Medd. 6/2008 og 99 /2011.

Landsforeningens Meddelelse 99/2011

Narkotika - Kokain - Beviser - Fundne kontanter omregnet til fiktivt salg

Lov om euforiserende stoffer § 3

Afrikaneren A dømt for salg af 0,14 g kokain, men ikke for en omregning af fundne 500 kr. til tidligere salg af 0,46 g.

Københavns Byret SS 4-22864/2011, 27/10 2011

Afrikaneren A på 36 år var tiltalt dels for overtrædelse af et tidligere indrejseforbud, dels for i september 2011 forud for anholdelsen i "københavnsområdet til ukendte købere at have solgt ikke under 0,46 g kokain for 500 kr., hvilke penge tiltalte var i besiddelse af ved anholdelsen," dels ved i H-gade at have solgt 0,14 g kokain for 150 kr. til B, hvis sag behandledes særskilt.

A erkendte overtrædelse af indrejseforbuddet og det aktuelle salg i forhold 2, men nægtede sig i øvrigt skyldig.

Han forklarede vedr. forhold 2 bl.a.:

"... at det er rigtigt, at han den 29. september 2011 for 150 kr. solgte en kugle kokain på Vesterbro, og at han efterfølgende blev anholdt. Han har ikke solgt narkotika ved andre lejligheder. Da han blev anholdt, var han i besiddelse af yderligere penge, som stammede fra salg af flasker, som han havde samlet. Han havde ikke vekslet mønter til sedler."

A's tidligere dom var en ankedom fra august 2011, hvor han for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer var blevet idømt 60 dages fængsel og udvist.

Det fremgik af sagens oplysninger, at A ved anholdelsen blev fundet i besiddelse af 650 kr. fordelt på fem hundredekronesedler, to halvtredskronesedler, to mønter á 20 kr. og en mønt á 10 kr. Han fremlagde under hovedforhandlingen flaskeboner til en samlet værdi af ca. 390 kr.

Retten domfældte i forhold 1 efter erkendelsen.

"Forhold 2

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig i at have solgt 0,14 gram kokain for 150 kr. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig i denne del af tiltalen. Mod tiltaltes benægtelse og uden anden bevisførelse finder retten ikke, at der er ført det til domfældelse i en straffesag fornødne bevis for, at de 500 kr., som tiltalte blev fundet i besiddelse af ved anholdelsen, stammer fra salg af kokain. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ikke ud over det ovenfor nævnte tilfælde er set handle med narkotika, og at tiltalte har fremlagt flaskeboner til en samlet værdi af ca. 390 kr.

Straffen fastsættes til fængsel i 50 dage, jf. udlændingelovens § 59 b og lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jr. § 3, liste B, nr. 43.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte tidligere er dømt for at have solgt narkotika, og at tiltalte meget kort tid efter, at han blev udsendt af Danmark på ny er indrejst i strid med indrejseforbudet."

A blev igen udvist i 6 år, idet hverken udlændingelovens § 26 eller opholdsdirektivet var til hinder herfor.

- oo0oo -

Der henvises til andre afgørelser vedr. fundne penge i Lf.Medd. 6/2008 og 98/2011.

Narkotika - Beviser - Fund af kontante midler kun delvist omregnet til forudgående salg

Lov om euforiserende stoffer

T var tiltalt for salg af 0,22 g kokain i Istedgade-kvarteret samt forudgående salg af 8,35 g kokain svarende til de penge, han var fundet i besiddelse af ved anholdelsen. Kun delvist dømt for det påståede forudgående salg (dissens). Fængsel i 40 dage og udvisning.

Københavns Byret nr. SS 1-22865/2011, 10/11 2011

T på 37 år, afrikaner med opholdstilladelse i Spanien, var tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer § 3, ved forud for anholdelsen den 29/9 2011 til ukendte købere at have solgt 8,35 g kokain for 2.600 kr. og 415 €, hvilke penge T havde i sin besiddelse ved anholdelsen, og samme dag ud for Maria Kirkeplads at have solgt 0,22 g kokain for 150 kr. til A, hvis sag blev behandlet særskilt.

T erkendte de 0,22 g kokain, men nægtede sig i øvrigt skyldig. Han protesterede mod konfiskation af pengene, men ikke mod udvisningspåstanden.

Forklaringerne er ikke gengivet i dommen, men delvist i præmisserne nedenfor.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes erkendelse og forklaringerne afgivet af vidnerne politiassistent C og politiassistent B er det bevist, at tiltalte solgte 0,22 gram kokain som beskrevet i anklageskriftet.

Efter politiassistent C's vidneforklaring lægges til grund, at tiltalte havde stillet sig nær ved døren til kirken på Maria Kirkeplads, og at tiltalte ½ minut efter blev kontaktet af køberen, der betalte tiltalte med en eller flere pengesedler, hvorefter tiltalte spyttede en kugle ud og gav den til køberen.

På grund af fremgangsmåden ved salget og efter politiassistent B's forklaring om, at tiltalte havde penge i lommen, da han blev anholdt, finder retten, at det er bevist, at tiltalte havde solgt kokain for 2.600 kr.

Vedrørende de 415 Euro, som tiltalte var i besiddelse af ved anholdelsen, finder to voterende, at der efter de foreliggende oplysninger ikke er tilstrækkeligt grundlag for

at antage, at de hidrørte fra salg af amfetamin (skal være kokain, ER), og at tiltalte derfor skal frifindes for denne del af tiltalen.

Én voterende finder, at det efter tiltaltes forklaring om, at han selv bruger kokain, at han har solgt 0,22 gram kokain, at han bor i Spanien, men har opholdt sig i Sverige i 3 måneder og kom fra Sverige til Danmark 3 uger før han blev anholdt, og at han ikke har tjent penge i Sverige eller Danmark, må lægges til grund, at også de 415 Euro hidrørte fra salg af kokain.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, og tiltalte frifindes derfor for den del af tiltalen, der vedrører salg af kokain for 415 Euro.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 2, nr. 1, jf. § 2, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 3, jf. Liste B, nr. 43.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge for så vidt angår 2.600 kr. Tiltalte frifindes for påstanden om konfiskation af 415 Euro.

Påstanden om udvisning tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt, idet udlændingelovens § 26 ikke findes til hinder herfor."

- oo0oo -

T fremlagde i retten vekselbilag for, at han i en spansk lufthavn havde vekslet Euro til 1.000 svenske kroner og forklarede, at han i Sverige havde boet hos venner og ikke betalt for opholdet. I Danmark havde han kun boet et par dage på hotel, før han fik privat indkvartering.

- oo0oo -

Redaktøren henviser til tidligere afgørelser vedr. fundne penge omregnet til fiktive salg i Lf.Medd. 6/2008, 98/2011 og 99/2011.

Landsforeningens Meddelelse 101/2011

Advokatbistand til pårørende til person, som er afdøet ved døden i myndighedernes varetægt

Retsplejelovens § 741 a

E afgik ved døden under afsoning af en fængselsstraf i januar 2011. Forinden indlæggelse på sygehus havde han været lagt i benlås i en observationscelle i et arresthus. Dødsårsagen er fortsat under efterforskning bl.a. ved forelæggelse for Retslægerådet. Der er ikke rejst sigtelse i sagen.

Forældrene F₁ og F₂ anmodede om beskikkelse af bistandsadvokat, men fik afslag herpå. Med Procesbevillingsnævnets tilladelse blev sagen indbragt for Højesteret, hvor advokat A blev beskikket (dissens). Højesteret citerer udførligt fra forarbejderne til ændringen i 2007 af retsplejelovens § 741 a. Kendelsen er på 6 sider.

HR sag nr. 122/2011, 13/10 2011

Der citeres fra side 4:

"F₁ og F₂ har til støtte for deres påstand anført bl.a., at der ikke behøver at foreligge en sigtelse for, at der kan beskikkes bistandsadvokat. Forarbejderne til retsplejelovens § 741 a skal forstås således, at der altid skal beskikkes en bistandsadvokat, når forurettede er afgået ved døden som følge af en mulig forbrydelse, da det først vil blive afklaret, hvorvidt der forelå en forbrydelse, når der afsiges endelig dom. Hertil kommer, at Justitsministeriet i et svar til Folketinget har tilkendegivet, at det antages at være muligt i henhold til retsplejelovens eksisterende regler at beskikke en bistandsadvokat til en "pårørende til en person, der er død i en myndigheds varetægt, herunder i en arrest, og hvor dødsfaldet efterforskes." Endvidere foreligger der særlige omstændigheder, jf. retsplejelovens § 741 a, stk. 5, i og med at de implicerede fængselsbetjente ifølge pressen har haft en advokat til rådighed, der på et tidligt tidspunkt fik meddelt aktindsigt af politiet. Det er urimeligt, at de efterladte forældre nægtes advokatbeskikkelse og dermed er afskåret fra aktindsigt.

Rigsadvokaten har til støtte for sin påstand om stadfæstelse anført bl.a., at både retsplejelovens § 741 a, stk. 5, og § 995 a, stk. 2, kræver, at forurettede er død som følge af en forbrydelse, hvilket der ikke er oplysninger om skulle være tilfældet i forhold til E's død. Justitsministeriets svar relaterede sig ikke alene til retsplejelovens § 741 a, men tillige til retsplejelovens kap. 93 c, som imidlertid alene vedrører straffesager mod politipersonalet og derfor ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. Der har ikke været beskikket forsvarer for de implicerede fængselsbetjente.

Højesterets begrundelse og resultat

Tre dommere - Peter Blok, Thomas Rørdam og Michael Reklings - udtaler:

E blev den 11. januar 2011 passiviseret af flere fængselsbetjente ved anvendelse af håndjern og benlås, hvorefter han fik hjertestop og senere afgik ved døden. Det er på

nuværende tidspunkt ikke afklaret, hvad der forårsagede E's hjertestop, og der pågår politimæssig efterforskning af sagen.

Vi finder, at der under disse omstændigheder foreligger sådanne særlige hensyn, at betingelserne for beskikkelse af bistandsadvokat i medfør af retsplejelovens § 741 a, stk. 5, jf. stk. 1 eller 4, er opfyldt. Det kan ikke føre til et andet resultat, at det på nuværende tidspunkt ikke er fastlagt, om E's død skyldes en forbrydelse, og at der ikke er rejst nogen sigtelse.

Vi stemmer derfor for at tage F₁ og F₂'s påstand om beskikkelse af advokat A som bistandsadvokat til følge.

Dommerne Asbjørn Jensen og Jens Peter Christensen udtaler:

Vi er enige med landsretten i, at den politimæssige efterforskning, der udføres i sagen til afklaring af, hvad der forårsagede E's hjertestop og efterfølgende død ikke kan antages at angå de strafbare forhold, der er opregnet i retsplejelovens § 741 a, stk. 1, og at betingelserne i stk. 5, jf. stk. 4, for at beskikke en advokat til de pårørende, således som betingelserne er beskrevet i forarbejderne, heller ikke kan anses for opfyldt.

Vi stemmer derfor for at stadfæste landsrettens kendelse.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Thi bestemmes:

Advokat A beskikkes som bistandsadvokat for F₁ og F₂."

Landsforeningens Meddelelse 102/2011

Klientfiskeri - Advokatnævnet - Bøde - Gentagelsesvirkning

Retsplejelovens § 126

Advokat L var ivrig efter at komme ind igen som forsvarer i en terrørsag, (Glasvej) efter at tiltale mod hans egen klient blev opgivet, og sendte sms'er til T's familie om at overtage forsvaret for denne i stedet for advokat A, herunder til T's søster: "Hej, du må gerne drille din far, fordi han ikke kan se alt det nye materiale, politiet har sendt her lige inden sagen. Han kan nå det endnu. L".

Efter en politimæssig undersøgelse blev sagen overgivet til advokatmyndighederne, og rådet rejste tiltale ved nævnet, der idømte L en bøde på 40.000 kr. under hensyn til

dels grovheden, dels at L tidligere i 2003, 2004 og senest i 2007 var blevet pålagt bøder. Den seneste kendelse mindede om nærværende sag.

Advokatnævnet sagsnr. 2009-1321, 24/10 2011

Advokat L var af Advokatrådet indklaget for Advokatnævnet i anledning af sin adfærd med henblik på at blive forsvarer for T, der var tiltalt i en terrorsag. Ts familie havde den opfattelse, at kontakten blev initieret af indklagede, der efter en indledende telefonsamtale afsendte følgende sms-beskeder til T's søster:

1. 21. juli 2008 kl. 11:22 - "Hej. Fik du talt med din far om ny advokat? Ved du hvornår der er besøg næste gang? Mvh [indklagede]"
2. 21. juli 2008 kl. 12:00 - "Hvor hyggeligt han er i Sverige. Jeg arbejder også der, og har den største terror sag i landet"
3. 28. juli 2008 kl. 17:21 - "Hej. jeg er tilbage fra ferie på fredag hvis du og din far vil tale om mulighederne. mvh [indklagede]"
4. 02. august 2008 kl. 17:25 - "Hej, søndag er jeg på kontoret noget af dagen - hvis familien vil tale med mig. Ellers bliver det snart for sent og så må det bare gå som det kan. MVH [indklagede]"
5. 03. august 2008 kl. 14:19 - "Hej, det er ikke for sent, men din far lyder helt opgivende. Hvis din far reelt tænker på at skifte, så ring bare i dag eller i morgen. MVH [indklagede]."
6. 07. august 2008 kl. 11:27 - "Hej, du må gerne drille din far fordi han ikke kan se alt det nye materiale politiet har sendt her lige inden sagen. Han kan då (sic!) det endnu. [indklagede]."

T's far orienterede advokat A om kommunikationen. A indgav politianmeldelse mod L for forsøg på krænkelse af tavshedspligten. T's far havde udfærdiget et notat:

"Første gang kom en dame hjem til os og fortalte, at vi skulle skifte T's advokat, og i stedet for skulle have [indklagede], fordi han havde mere erfaring til terrorsager.

Den 20. juli kom damens datter og to af hendes veninder hjem til os og sagde, at [indklagede] gerne ville tale med os, og at han ville gøre alt for at få T ud. Vi fik [indklagedes] mobil nummer, som vi ringede til senere på dagen, for at spørge ham, hvad han ville. Han fortalte os bl.a. at han har meget erfaring til terrorsager, han ved, hvordan de unge indvandre drenge tænker, og hvorfor de gør som de gør, han har haft

de største terrorsager, han havde vundet (...)sag, han ved alt om T's sag og han har 80 % chance for at vinde sagen, og eller kan T risikere 12 år.

Han fortalte, at han ville give os informationer om sagen, hvis vi mødtes på hans kontor. Han sagde, at han altid ville tage sin telefon og altid være på sit kontor, så vi altid kunne få fat på ham. Til sidst sagde han, at T også gerne ville have ham som advokat, men ventede bare på, at jeg (T's far) ville gå med til det. Jeg sagde til min datter, at hun skulle sige til ham, at vi ville tænke over det og slutte samtalen med ham, hvilket hun gjorde. Vi var vidste (sic!), at T ikke ville skifte advokat, og det blot var noget [indklagede] sagde."

L hævdede, at det var T's søster, der havde kontaktet ham. Sms'en under pkt. 6 var kun reklame eller "lokkemad". Hans klare hensigt var, at faderen skulle skifte advokat til ham i stedet for advokat A.

Politiet opgav påtale efter RPL § 721, stk. 1, nr. 2, da det ikke med den fornødne sikkerhed kunne bevises, at indklagede havde forsøgt at videregive fortrolige oplysninger. Sagen endte via Rigsadvokaten hos Advokatnævnet.

L påstod afvisning på grund af forældelse, subsidiært frifindelse, da A og anklagemyndigheden havde været bekendt med sagen siden 15/8 2008. Det var ikke L, der havde taget kontakt med T's søster, men hende, der kontaktede L. Der havde været en løbende dialog.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

"Advokatrådet har selvstændig klageret til Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 143, stk. 2.

Rigsadvokaten indberettede sagen til Advokatrådet ved brev af 17. marts 2009. Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 11. december 2009. Klagen er således indgivet rettidigt, jf. retsplejelovens § 147 b, stk. 2.

Advokatnævnet lægger til grund, at indklagede flere gange kontaktede familien, blandt andet ved at sende sms-beskeder til T's søster.

Indklagede har til Københavns Politi oplyst, at hensigten med den sidste sms-besked var at påvirke T's fader således, at han fik sin søn til at skifte forsvarer fra advokat A til indklagede. Formålet var således reklame eller "lokkemad".

Advokatnævnet finder, at indklagedes henvendelser til familien, herunder sms-beske-
derne til T's søster udgør en grov overtrædelse af god advokatskik, jf. retsplejelovens
§ 126, stk. 1.

Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at T ikke selv havde udtrykt ønske om et
forsvarerskifte, og at familien ikke fulgte op på indklagedes tilbud om en drøftelse af
et forsvarerskifte.

Advokatnævnet finder det ikke afgørende, hvorvidt T's søster selv initierede kontak-
ten.

Indklagede er tidligere i 2003, 2004 og senest i 2007 blevet pålagt bøder på hen-
holdsvis 5.000 kr., 8.000 kr. og 20.000 kr. for overtrædelse af god advokatskik. Den
seneste kendelse af 19. november 2007 omhandler et forhold, der minder om forhold-
det i nærværende sag. Disse bøder tillægges gentagelsesvirkning ved sanktionsudmå-
lingen.

Som følge af det anførte og under hensyn til grovheden af overtrædelsen pålægger
Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, indklagede en bøde på
40.000 kr.

Indklagede kan indbringe Advokatnævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter
modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Indklagede pålægges en bøde på 40.000 kr."

- oo0oo -

Advokatnævnets kendelse er på 7 sider og offentliggjort med navnet på indklagede på
nævnets hjemmeside.

Vedr. sagen fra 2007 henvises til Lf.Medd. 125/2007.

Landsforeningens Meddelelse 103/2011

Tyveri - Bevis - DNA som eneste bevis - Frifindelse

Straffelovens § 276

T var tiltalt for et større villaindbrud i Gentofte. Han nægtede sig skyldig. Eneste bevis var en DNA-match og afstandsmåling mellem T's bopæl i Rødovre og gerningsstedet. T blev frifundet.

Retten i Lyngby nr. 8-2173/2011, 10/11 2011

T på 31 år og ikke tidligere straffet af betydning for sagen var tiltalt for tyveri i februar 2011 ved at være brudt ind i en villa i Gentofte og have stjålet bl.a. B&O-udstyr, PH-lamper, computere m.v. til 209.000 kr.

T nægtede sig skyldig. Forklaringen er ikke gengivet i dommen, men se nedenfor om retsbogen.

Resten er citat fra den kortfattede dom:

"Der er under hovedforhandlingen foretaget dokumentation af fotomappe, erklæring fra retsgenetisk afdeling vedrørende DNA match samt afstandsmåling, der viser afstanden mellem tiltaltes bopæl og gerningsstedet.

Der er - udover DNA-undersøgelsen - ikke foretaget yderligere efterforskningskridt.

Retten's begrundelse og afgørelse:

Tiltalte T har nægtet sig skyldig, og har nægtet ethvert kendskab til indbruddet.

Overfor denne benægtelse står som bevis alene erklæringen fra retsgenetisk afdeling, der fastslår, at der er en større sandsynlighed end 1.000.000 for, at tiltalte er gerningsmanden frem for en anden tilfældig person i den danske befolkning, samt den omstændighed, at tiltaltes bopæl er ca. 11,7 km fra gerningsstedet.

Der er ikke af politiet herudover foretaget efterforskningskridt af nogen art, hvorved bemærkes, at der kunne være foretaget ransagning hos tiltalte, indhentet masteoplysninger vedrørende tiltaltes mobiltelefon, foretaget besigtigelse af tiltaltes hænder og arme med henblik på eventuel arkonstatering eller forhøring om tiltaltes eventuelle tilknytning til personer med kendskab til området, hvor indbruddet blev begået.

Der ses herefter ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at tiltalte, der ikke er tidligere straffet for berigelseskriminalitet og ikke ses at have nogen tilknytning til gerningsstedet ud over bopæl - som ca. 1 million andre personer - indenfor en radius på 11,7 km fra gerningsstedet, har begået indbruddet, hvorfor tiltalte frifindes."

Det fremgik af den medsendte retsbog, at T bl.a. forklarede, at han først blev afhørt om sigtelsen i juni 2011, hvor han redegjorde for sin færd op til det formodede gerningstidspunkt. Han havde aldrig været på adressen i Gentofte. Han havde gode sociale forhold og fast arbejde. Ham bekendt var der ikke foretaget yderligere efterforskning i sagen, end ikke ransagning af hans hus. Anklageren bekræftede, at der ikke var foretaget ransagning eller yderligere efterforskningsskridt af nogen art.

- 00000 -

Redaktøren henviser til en nylig artikel i Advokaten 08/11, side 36, "Brug og misbrug af dna-beviset" af dommer Karl Sørensen og retsgenetiker Hans Jakob Larsen.

Landsforeningens Meddelelse 104/2011

Udeblivelsesdomme - Straffuldbyrdelse på grund af vilkårsovertrædelse - Hjemvisning

Retsplejelovens § 855, straffelovens § 60

T var i januar 2011 idømt en betinget straf på 6 måneder bl.a. med vilkår om afvænningsbehandling. Han blev indberettet af Kriminalforsorgen, og sagen blev behandlet i byretten i august 2011, hvor T ikke var mødt, og dom om fuldbyrdelse af straffen på 6 måneder blev afsagt, uagtet T ikke havde givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandling uden hans tilstedeværelse.

T ankede med endelig påstand om hjemvisning, subsidiært formildelse. Landsretten hjemviste sagen.

ØL 13. afd. a.s. S-2814-11, 11/11 2011

Der henvises til ovennævnte resumé.

T forklarede nærmere om grunden til hans udeblivelse fra tilsynssamtalen (ikke refereret nærmere her, ER).

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Det fremgår af straffelovens § 60, stk. 1, nr. 3, at afgørelse om fuldbyrdelse af straf ved vilkårsovertrædelse træffes ved dom. Der er ikke fastsat særlige regler for en sådan sags behandling, der herefter må ske efter de almindelige regler i retsplejeloven for behandlingen af straffesager.

Sagen blev behandlet den 8. august 2011, hvor tiltalte ikke var mødt, og dom om fuldbyrdelse af en betinget straf på 6 måneders fængsel blev samme dag afsagt, uanset at tiltalte ikke havde givet samtykke til gennemførelse af hovedforhandlingen uden hans tilstedeværelse.

Da betingelserne for sagens fremme i medfør af retsplejelovens § 855, stk. 3, nr. 3, således ikke var opfyldt, findes dommen i medfør af retsplejelovens § 927, stk. 1, nr. 2, at burde ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved byretten.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod T ophæves, og sagen hjemvises til fornyet behandling ved byretten."

Landsforeningens Meddelelse 105/2011

Narkotika - Ketogan - Betinget straf

Lov om euforiserende stoffer § 3, straffelovens § 56

T på 61 år var tiltalt for salg af 8 ketoganpiller samt besiddelse af yderligere 92 piller med henblik på videresalg. Dømt for begge dele med 10 dages betinget fængsel.

Københavns Byret SS 4-19884/2011, 25/10 2011

T på 61 år var tiltalt for salg af 8 ketoganpiller ved Hovedbanegården i februar 2011 samt for at have været i besiddelse af yderligere 92 stk. ketogantabletter med henblik på videresalg.

Der var påstand om frihedsstraf.

T, der ikke tidligere var straffet af betydning for sagen, erkendte salget af de 8 tabletter, men de øvrige 92 tabletter var til eget brug og i øvrigt udleveret på recept. Han forklarede:

"... at han den pågældende dag var på Hovedbanegården. Tiltalte havde først kigget på en grønthandler udenfor Hovedbanen. P (køberen) stod ved hjørnet ved udgang af Hovedbanegården. Tiltalte kan ikke huske, hvordan de kommer i kontakt med hinanden. P ønskede at købe 8 piller. Tiltalte fik 200 kr. for pillerne. P gik efter tiltalte som var på vej ind på Hovedbanegården. Tiltalte skulle til Nykøbing Falster, og ville undersøge hvornår togene gik. Tiltalte havde de 92 ketogan tabletter i højre bukselomme. Tiltalte får ketogan ordineret, fordi han har en nakkeskade. Han tog cirka tre til

fire ketogan om dagen. Tiltalte er førtidspensionist. I dag får tiltalte ikke ketogan ordineret, men nøjes med Ibruprofen og Pinex ..."

To betjente, J og A, forklarede om overdragelse og den efterfølgende anholdelse af T, der havde de yderligere tabletter, og P, der havde de 8 tabletter:

"Ved de af vidnerne J og A afgivne forklaringer lægger retten til grund, at der udenfor Hovedbanegården har været flere personer, der har henvendt sig til tiltalte, og at tiltalte har responderet på en af henvendelserne og solgt 8 ketogantabletter til denne person, efter de var gået ind i forhallen. Retten lægger endvidere til grund, at tiltalte på Hovedbanegården var i besiddelse af yderligere 92 lægeordnede ketogantabletter, som han havde anbragt uden indpakning i sin lomme. Retten lægger endvidere til grund, at tiltalte efter sin egen forklaring befandt sig på Hovedbanegården uden nærmere angivet formål, men meget vel for at finde ud af et tog til Nykøbing Falster en eller anden dato.

Under disse omstændigheder finder retten det herefter for godtgjort, at tiltalte den dag på Hovedbanegården har været i besiddelse af de 92 ketogantabletter med henblik på videresalg og at han efter sin erkendelse allerede har solgt 8 ketogantabletter. Som følge af det anførte anses tiltalte for skyldig i overensstemmelse med tiltalen."

T blev straffet med fængsel i 10 dage, der blev gjort betinget af en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 106/2011

Narkotika - Ketogan - Betinget straf

Lov om euforiserende stoffer § 3, straffelovens § 56

Førtidspensionist T havde solgt 5 stk. ketogan og med henblik på videresalg været i besiddelse af yderligere 30 piller. Han fik lægeordineret pillerne. Fængsel i 10 dage betinget.

Københavns Byret SS 4-6747/2010, 29/6 2010

Førtidspensionist T havde solgt 5 stk. ketogan i februar 2010 for 250 kr. og med henblik på videresalg været i besiddelse af yderligere 30 stk. ketogan.

T påstod frifindelse. Han var ikke straffet af betydning for sagen.

Han forklarede bl.a., at han var på vej til at købe noget sovemedicin. Han nægtede at have solgt piller til K. T var i besiddelse af 4.000 kr. i sin pung og 250 kr. i sin bukse-

lomme samt de 30 ketoganer, som han fik ordineret af sin læge, og som han tidligere havde hentet 100 stk. af på apoteket.

Han var førtidspensionist efter en trafikulykke.

En politiassistent havde observeret overgivelse af piller og penge mellem T og kvinden K.

Retten lagde vægt på politiassistentens forklaring og dømte T for de 5 stk. ketoganer og fortsatte:

"Det fremgår af tiltaltes forklaring, at han den 26. februar 2010 købte 100 stk. ketogan på apoteket. Senere samme dag var tiltalte i besiddelse af 30 stk. ketogan umiddelbart efter, at han havde solgt 5 stk. til K. Under disse omstændigheder findes det bevist, at tiltalte var i besiddelse af de 30 stk. ketogan med henblik på videresalg.

Herefter findes tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen."

Straffen blev fastsat til fængsel i 10 dage. Retten tilføjede:

"Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ikke er straffet af betydning for sagen."

Betingelserne omfattede en prøvetid på 1 år.

- oo0oo -

Se en tilsvarende sag med ketoganer og samme straf i Tfk 2003.264Ø og ovenfor Lf. Medd 105/2011.